

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 15/2024-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Motyčka, s. r. o., Štefánikova trieda 52, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/15/2023 z 28. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu sp. zn. 1T/15/2023 z 28. septembra 2023. Ďalej požaduje, aby bolo napadnuté uznesenie okresného súdu zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Domáha sa tiež priznania finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur a náhrady trov právneho zastúpenia.
2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva nasledujúci skutkový stav veci:
3. Opatrením okresného súdu sp. zn. 3Tp/48/2022 z 26. októbra 2022 bol sťažovateľ ustanovený za obhajcu [REDAKOVANÉ] (ďalej len „klient“) stíhanému pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1 a 3 písm. d) v spojení s § 138 písm. j) v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.
4. Sťažovateľ návrhom doručeným okresnému súdu 17. mája 2023 požiadal o priznanie odmeny za obhajobu *ex offo* v trestnom konaní v celkovej výške 4 267,67 eur s poukazom na to, že ide o trestné konanie, v ktorom bol klient trestne stíhaný pre tri samostatné trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu. Sťažovateľ základnú sadzbu tarifnej odmeny podľa § 13 ods. 3 vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) zvýšil o 1/3.

5. Uznesením vyššieho súdneho úradníka okresného súdu sp. zn. 1T/49/2022 (správne má byť zrejme 1T/15/2023, pozn.) z 28. júna 2023 bola podľa § 553 ods. 2 a 5 Trestného poriadku priznaná sťažovateľovi odmena a náhrada hotových výdavkov za úkony právnej služby vo výške 3 186,38 eur. Vyšší súdny úradník okresného súdu odmenu za jednotlivé právne úkony nepriznal zvýšenú o 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13 ods. 3 vyhlášky, ale ju určil podľa veci, ktorá mala najvyššiu tarifnú hodnotu zo všetkých spojených vecí klienta. Určil teda základnú sadzbu tarifnej odmeny výlučne vo výške základnej tarifnej odmeny najprísnejšieho trestného činu (zločinu), teda bez akéhokoľvek navýšenia. Hoci sťažovateľ pri vyčíslení trov obhajoby určil tarifnú hodnotu úkonu za rok 2022 vo výške 176,94 eur a za rok 2023 vo výške 191,75 eur, vyšší súdny úradník okresného súdu vychádzal z tarifnej hodnoty úkonu za rok 2022 vo výške 122,50 eur a za rok 2023 vo výške 132,75 eur. Podľa názoru vyššieho súdneho úradníka okresného súdu § 13 ods. 3 vyhlášky nebolo možné aplikovať, keďže v danom prípade k spojeniu viacerých trestných vecí nedošlo, všetky spáchané trestné činy boli stíhané pod jednou spisovou značkou, v dôsledku čoho sťažovateľovi zvýšená odmena nepatrí.

6. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka okresného súdu sťažovateľ podal 4. júla 2023 sťažnosť, ktorou namietal nesprávne určenie odmeny v dôsledku neaplikovania § 13 ods. 3 vyhlášky. Poukázal na judikatúru ústavného súdu a dospel k záveru, že § 13 ods. 3 vyhlášky sa neuplatní v prípade jednočinného súbehu viacerých trestných činov (teda v prípade, keď je spáchaných viacero trestných činov jedným skutkom), ale iba vtedy, keď ide o viacčinný súbeh (teda keď je spáchaných viacero trestných činov viacerými skutkami). Podľa názoru sťažovateľa v danom prípade nešlo o jednočinný, ale o viacčinný súbeh.

7. Uznesením sudkyne okresného súdu sp. zn. 1T/15/2023 z 28. septembra 2023 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť podaná sťažovateľom ako nedôvodná zamietnutá. Podľa názoru sudkyne okresného súdu išlo o viacero trestných činov spáchaných jedným skutkom, teda o jednočinný súbeh.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd sa v uzneseniach priklonil k takej interpretácii a aplikácii príslušných ustanovení právnych predpisov, ktoré majú v sebe znaky arbitrárnosti. Pri výklade vyhlášky rozlične vykladal relevantné ustanovenia v súvislosti s trestným konaním, hoci podľa nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 536/2018-37 sa § 13 ods. 3 a 4 vyhlášky aplikujú aj na trestné konanie. Absenciu rozhodnutia o spojení vecí na spoločné prejednanie dvoch trestných činov nie je možné pričítať sťažovateľovi, keď už zo samotného uznesenia o vznesení obvinenia klientovi vyplývalo, že uznesením o začatí trestného stíhania sa začalo trestné stíhanie pre dva trestné činy, pričom pre tretí trestný čin sa proti klientovi začalo trestné stíhanie dodatočne.

9. Sťažovateľ v ďalšom podrobne analyzuje právnu povahu jednočinného a viacčinného súbehu trestných činov a dospieva k záveru, že v danom prípade išlo o viacčinný súbeh. O tom, či ide

o jednočinný alebo viacčinný súbeh, nemohol okresný súd rozhodovať podľa toho, akým spôsobom sa trestné stíhanie začalo. Z uznesenia o začatí trestného stíhania vyplýva len to, že išlo o „súbeh“, nie však už to, či išlo o „súbeh jednočinný“ alebo o „súbeh viacčinný“. Posúdenie otázky druhu súbehu je vecou právnej teórie, keďže právne predpisy na túto otázku odpoveď nedávajú. Musí sa teda vymedziť, či išlo o jeden skutok alebo o viac samostatných skutkov. V prípadoch, ak jedným a tým istým konaním páchatel'a je spôsobených viacero následkov, pôjde o jednočinný súbeh. Ak dôjde viacerými skutkami (viacerými konaniami) k zhmotneniu viacerých následkov, pôjde o súbeh viacčinný.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavnú sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú, preto ju ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

11. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

12. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

13. Kým podľa názoru okresného súdu ide o jednočinný súbeh viacerých trestných činov spáchaných jedným skutkom, sťažovateľ je presvedčený, že v skutočnosti išlo o viacčinný súbeh viacerých trestných činov spáchaný viacerými skutkami. Za situácie, keď (aj podľa sťažovateľa) presná definícia jednočinného a viacčinného súbehu nevyplýva zo zákona a je ustáľovaná právnou teóriou a rozhodovacou praxou všeobecných súdov, možno výklad tejto právnej otázky zo strany okresného súdu, ako aj interpretáciu sťažovateľa považovať za ústavne konformné. Výklad zákonov

je v primárnej právomoci všeobecných súdov a do takéhoto ich výkladu má ústavný súd dôvod zasahovať iba v prípade, ak sa výklad nejaví ako ústavne konformný. V danom prípade však o takýto stav nejde, pretože okresný súd ústavne konformným spôsobom vyhodnotil použitie § 13 ods. 3 vyhlášky.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2024

Peter Molnár
predseda senátu